

HATÁRTALANUL

2026. június 13 – 18.

Dabasi Kossuth Lajos Általános Iskola

7.B osztály

1. nap – Utazás Erdélybe

Reggel korán gyülekeztünk az iskola előtt, majd izgatottan szálltunk fel a buszra, hiszen végre elkezdődött a várva várt erdélyi kirándulás. Az út hosszú volt, de jó hangulatban telt. Útközben több településről is hallottunk érdekességeket, amelyeket közösen ismertünk meg.

Első jelentősebb állomásunk a **tordai sóbánya** volt. Már a bejáratnál lenyűgöztek bennünket a csillogó sókristályokkal borított falak. Ahogy egyre mélyebbre ereszkedtünk a hosszú lépcsősorokon, fokozatosan tárult elénk a bánya hatalmas belső tere. Több kiállító teremben megismerhettük azokat az eszközöket, amelyeket egykor a só kitermeléséhez használtak.

A bánya alsó részén egy földalatti tó fogadott bennünket, ahol csónakázni is lehetett. A tó mellett egy különleges, fejjel lefelé fordított csónakba is be lehetett ülni. Mi inkább körbejártuk a környéket, és felfedeztük a bánya többi részét. A felső szinteken pingpongasztalok, mini golf pálya és más játékok várták a látogatókat, így mindenki talált magának érdekes elfoglaltságot. Bár a sok lépcsőzés fárasztó volt, a látvány mindenkit kárpótolt.

Ezután **Segesvárra** utaztunk, ahol felkerestük a történelmi várat. Volt egy kis szabadidőnk, így körülnézhattunk az utcákon, és ajándékokat is vásárolhattunk. Éppen indulni készültünk, amikor kezdetét vette egy középkori felvonulás. Dobok és más hangszerek kíséretében vonultak végig a várban, amelyből ugyan csak egy rövid részletet láthattunk, de így is különleges élményt jelentett.

Utunk következő állomása a **Petőfi-emlékhely** volt, ahol ünnepélyes keretek között koszorút helyeztünk el. A koszorúzáson Bálint és Iza képviselte az osztályt.

Az esti órákban érkeztünk meg **Barótra**, ahol elfoglaltuk a szállásunkat. A közös vacsora után már hagyománnyá vált esti kvíz következett, amely során felidéztek a nap eseményeit. Útközben néhányan még medvét is láttak a buszból, ami nagy izgalmat okozott. A nap végén mindenki lezuhanyozott, elkészítette a napi beszámolóját, majd fáradtan tért nyugovóra.

2. nap – A Mohos tőzegláp és a Szent Anna-tó nyomában

Második erdélyi napunkat közös reggelivel kezdtük, majd izgatottan indultunk útnak, hiszen újabb különleges helyszínek vártak ránk. Elsőként a **Mohos tőzegláp Természetvédelmi Területet** kerestük fel, ahol egy tanösvényen sétálva ismerkedtünk meg a láp különleges növény- és állatvilágával.

A vezető sok érdekességet mesélt a területről. Megtudtuk, hogy a tőzegláp növényei közül több még a jégkorszakból maradt fenn, ezért ez a hely természeti szempontból rendkívül értékes. Láthattunk gyógynövényeket és olyan növényfajokat is, amelyek mérgezőek. Arra is felhívta a figyelmünket, hogy a láp területén ősi kráterek nyomai is felfedezhetők, amelyek tovább növelik a hely különlegességét.

Ezután Erdély egyik legismertebb természeti látványosságához, a **Szent Anna-tóhoz** mentünk. Mielőtt a tó partjára sétáltunk volna, megálltunk a kápolnánál, ahol meghallgattuk a tó kialakulásának történetét és a hozzá kapcsolódó legendát. Virág ismertetett néhány érdekességet, amelyeket a baróti iskola osztályfőnöke további információkkal egészített ki. Megtudtuk azt is, hogy a tó a természetes feltöltődés következtében hosszú idő alatt fokozatosan elmocsarasodhat.

A tó partján lehetőségünk volt egy kis pihenésre is. Sokan kürtőskalácsot vagy fagyit vásároltak, miközben gyönyörködtünk a tó nyugodt, festői környezetében.

Utunk következő állomása az **Apor lányok feredője** volt. Itt több természetes ásványvízforrást is kipróbálhattunk. Megtudtuk, hogy a helyiek egyes források vizét különböző betegségek enyhítésére használják. Volt olyan gyógyvíz, amelyet a lábfájás kezelésére ajánlanak, míg egy másiknak a néphagyomány szerint a szemre van jótékony hatása. Érdekes élmény volt saját kezünkkel is megtapasztalni a különböző hőmérsékletű és összetételű forrásokat.

A délelőtti természeti programokat kulturális látogatások követték. Felkerestük a **Benedek Elek-emlékházat**, ahol megismerkedtünk a nagy mesemondó életével és munkásságával. A berendezett szobák és a személyes emléktárgyak segítségével könnyen el tudtuk képzelni, hogyan élhetett és dolgozhatott a magyar gyermekirodalom egyik legjelentősebb alakja.

Az emlékház megtekintése után egy régi vízimalmot is felkerestünk, ahol bemutatták annak működését és szerepét a régi falusi életben. Hazafelé megálltunk egy borvízforrásnál is, ahol megkóstolhattuk Erdély jellegzetes természetes ásványvizét.

Mielőtt visszatértünk volna a szállásra, még betértünk egy **bőrműhelybe**, ahol kézzel készített öveket, táskákat és más bőrtárgyakat lehetett megvásárolni. Érdekes volt látni, hogy ezek a hagyományos mesterségek ma is élnek.

Az esti órákban visszaérkeztünk Barótra. A közös vacsora után ismét megrendeztük a napi kvízt, amely során felidéztük az aznapi élményeket és a tanult érdekességeket. Miután visszakaptuk a telefonjainkat, mindenki elkészítette a napi beszámolóját, majd fáradtan tért nyugovóra, hiszen másnap újabb kalandok vártak ránk.

3. nap – Történelmi emlékek és székely hagyományok

A harmadik nap ismét korán indult számunkra. Reggeli után buszra szálltunk, és elsőként egy gyermekotthonhoz látogattunk el, ahová a Dabason összegyűjtött adományokat vittük el. Jó érzés volt tudni, hogy kirándulásunk során nemcsak új helyeket ismerhetünk meg, hanem másokon is segíthetünk.

Ezután a **Nyerges-tetőre** érkeztünk, amely a szabadságharc egyik legjelentősebb erdélyi emlékhelye. A csendes fenyvesek között álló emlékmű méltó helyszíne volt a megemlékezésnek. Közös koszorút helyeztünk el, szalagot kötöttünk az emlékhelyre, majd osztályképet készítettünk.

Roli elszavalta az ünnepséghez választott verset, amely még ünnepélyesebbé tette a megemlékezést.

Idegenvezetőnk mesélt az 1848–49-es szabadságharc utolsó székely csatájáról, valamint Gábor Áron és a székely honvédek hősiességéről. A közelben kiállított korabeli emléktárgyakat is megtekintettük: ágyúgolyókat, kardokat és más, a szabadságharchoz kapcsolódó relikviákat. Ezeket látva sokkal könnyebb volt elképzelni a történelemlényekben olvasott eseményeket.

A történelmi megemlékezés után **Kézdivásárhelyre** utaztunk. Sétáltunk a város hangulatos főterén, ahol megcsodálhattuk a régi épületeket és a város különleges atmoszféráját.

A főtéri séta után **Csernátonba**, a **Haszmann Pál Múzeum** skanzenjébe látogattunk. A szabadtéri múzeumban régi székely lakóházakat, gazdasági épületeket és használati tárgyakat láthattunk, amelyek jól bemutatták a vidék egykori életét. Különösen érdekes volt a régi mezőgazdasági gépek gyűjteménye, valamint a kiállított technikai eszközök.

Az egyik kiállítás játékos feladatot is tartogatott számunkra: meg kellett keresnünk Gyuri (Pájer György) nevét a régi rádiók között szereplő névsorban.

A délutánt **Sepsiszentgyörgyön** töltöttük. Egy óras szabadidőt kaptunk, amely alatt mindenki kedvére sétálhatott, vásárolhatott vagy egyszerűen élvezhette a város hangulatát.

A nap végén visszatértünk Barótra. A közös vacsora után ismét következett az esti kvíz, ahol felidéztük a nap eseményeit. Fáradtan, de sok élménnyel gazdagodva tértünk nyugovóra.

4. nap – A Vargyas-szoros és a barlangok világa

Negyedik napunkat a megszokott reggeli készülődés után kezdtük. Reggeli után Vargyas felé indultunk, ahol elsőként a **Sütő család** portájára látogattunk el. Vendéglátóink bemutatták otthonukat, meséltek családjuk történetéről, valamint a székely emberek hagyományairól és mindennapi életéről. Megcsodálhattuk a faragott bútorokat, használati tárgyakat és azokat a kézműves alkotásokat, amelyek ma is őrzik a helyi népi kultúrát.

A látogatás után lovaskocsikra szálltunk, és elindultunk a **Vargyas-szoros** felé. Már az odavezető út is különleges élményt jelentett.

A szoros felé vezető úton megálltunk egy kaland parknál, ahol több, mint egy órán keresztül játszhattunk.

A lovaskocsizás után gyalog folytattuk utunkat. A szorosban sétálva hatalmas sziklafalak, patakok és sűrű erdők vettek körül bennünket. Több barlangot is felkerestünk, köztük a **Lócsűr-barlangot** és az **Orbán Balázs-barlangot**. A barlangok belsejében denevéreket is láttunk, és néhol egészen szűk járatokon kellett áthaladnunk.

Kirándulás közben rövid időre eleredt az eső, ezért a Lócsűr-barlangban vártuk meg, amíg ismét kisüt a nap. A természet közelsége miatt ez sem rontotta el a jó hangulatot, inkább még emlékezetesebbé tette a túrát.

Miután bejártuk a barlangokat, visszasétáltunk a lovaskocsikhoz, amelyek visszavittek bennünket Vargyasra. Hazafelé újabb különleges élmény várt ránk. Az út mentén **két medvét** is sikerült megpillantanunk. Először mindenki izgatottan figyelte őket, mert úgy tűnt, mintha közelebb jönnének, de végül nyugodtan visszahúzódtak az erdőbe. Ritka és felejthetetlen pillanat volt, hiszen nem mindennap láthat az ember szabadon élő barnamedvéket természetes környezetükben.

Amíg néhányan az állatsimogatót keresték fel, mások egy kis pihenőt tartottak a busz közelében.

Az esti órákban visszaérkeztünk Barótra. A közös vacsora után ismét következett a napi kvíz, amelynek során felidéztük a kirándulás legérdekesebb pillanatait. A hosszú túra kellemesen elfárasztott bennünket, így mindenki örömmel pihent meg a nap végén.

5. nap – Barátságok, múzeumi élmények és történelmi emlékek

Kirándulásunk ötödik napján már kissé megszokottá vált a korai ébredés. Reggeli után elsőként a baróti piacra indultunk, ahol igazi erdélyi hangulat fogadott bennünket. A standokon helyi termelők kínálták portékáikat: mézeket, házi készítésű finomságokat, virágokat és kézműves termékeket. Mindenki igyekezett valamilyen apró emléket hazavinni az utazásról.

Volt, aki epres és málnás mézet vásárolt, mások virágot vagy kisebb ajándékokat vittek haza családjuknak.

A piac után a **Baróti Szabó Dávid Technológiai Líceumba** látogattunk, ahol ismét találkoztunk erdélyi vendéglátóinkkal. Az iskola diákjai bemutatták nekünk **Erdővidéket**, meséltek lakóhelyük történetéről, természeti értékeiről és mindennapjairól. Mi is készültünk erre az alkalomra: előadást tartottunk **Dabasról**, valamint iskolánkról, a **Dabasi Kossuth Lajos Általános Iskoláról**. Jó volt látni, hogy mennyire érdeklődünk egymás iránt, és milyen könnyen alakultak ki beszélgetések a közös programok során.

Az előadások végén átadtuk egymásnak az ajándékokat, amelyek a két iskola közötti kapcsolat emlékét őrzik majd.

Ezután a fiúk barátságos labdarúgó-mérkőzést játszottak a baróti diákokkal.

A mérkőzés remek hangulatban telt, és a dabasi csapat végül 11–1-es győzelmet aratott. A lefűjás után azonban már nem ellenfelekként, hanem barátokként gratuláltunk egymásnak.

A közös programok után a **baróti Erdővidék Múzeumba** látogattunk. Az állandó kiállítások segítségével betekintést nyerhettünk a térség történetébe és természeti múltjába. Különösen nagy hatással volt ránk a közel teljes épségben fennmaradt, mintegy **négymillió éves masztodon csontváza**, amely a múzeum egyik legkülönlegesebb látnivalója.

A múzeumban egy **időszaki címertani kiállítást** is megtekinthettünk, amely röviden bemutatta a címerek világát és azok szerepét a történelemben.

A látogatás egyik legizgalmasabb része az **ólomkatona-kiállítás** volt. A gondosan elkészített diorámák történelmi csatákat és eseményeket elevenítettek meg több ezer aprólékosan kidolgozott figurával. Hosszú ideig nézegettük a maketteket, mert minden jelenet újabb érdekes részleteket rejtett.

A múzeumlátogatás után a **miklósvári Kálnoky-kastélyhoz** indultunk. Megismerkedtünk az épület történetével, valamint a Kálnoky család múltjával, amely évszázadokon át meghatározó szerepet játszott a térség életében.

Kirándulásunk utolsó programjaként a nagyajtai **középkori református erődtemplomot** kerestük fel. A vastag kőfalak, a régi templombelső és Gyuri érdekes történetei jól érzékeltették, milyen fontos szerepet töltöttek be ezek az épületek a székely közösségek életében. Megtudtuk azt is, hogy az épületet az idők során többször helyre kellett állítani, hogy megőrizhesse eredeti értékeit.

Az esti órákban visszatértünk Barótra. A vacsora előtt még egyszer összegyűltünk a napi kvízre, ahol közösen felidéztük az elmúlt napok legjobb élményeit. Ezután mindenki befejezte a csomagolást, hiszen másnap már hazaindultunk.

6. nap – Búcsú Erdélytől

Kirándulásunk utolsó napján a megszokottnál is korábban keltünk. Miután összeköltük a bőröndjeinket és rendbe tettük a szobáinkat, búcsút vettünk a szállásunktól és vendéglátóinktól.

Hazafelé vezető utunk egyik utolsó állomása a **vajdahunyadi vár** volt. Mielőtt megérkeztünk volna, a buszon felolvasást hallgattunk a vár történetéről, így már előre megismerkedtünk az épület múltjával és legfontosabb tudnivalóival.

A várhoz érkezve közösen felköszöntöttük **Csongit**, aki ezen a napon ünnepelte a születésnapját. Ez vidám pillanata volt a hazafelé vezető útnak.

Ezután bejártuk a vár termeit, udvarát és folyosóit. A gótikus és reneszánsz épületrészek, a magas tornyok és a belső udvar különleges hangulatot árasztottak. A kiállítások megtekintése mellett lehetőségünk volt ajándéktárgyakat is vásárolni. Sokan hűtőmágnest, apró emléktárgyakat vagy kézműves termékeket választottak, hogy otthon is felidézhesék az erdélyi kirándulás élményeit.

A vár meglátogatása után ismét buszra szálltunk, és folytattuk utunkat Magyarország felé. Útközben több alkalommal megálltunk pihenni, egy benzinkútnál pedig lehetőségünk volt ebédelni is.

A késő délutáni órákban megérkeztünk Dabasra, ahol családtagjaink már vártak bennünket. A buszról leszállva elköszöntünk egymástól és tanárainktól. Bár örültünk, hogy ismét otthon lehetünk, egyetértettünk abban, hogy ez a hat nap felejthetetlen élmény marad számunkra.

*Az erdélyi kirándulás során számos történelmi emlékhelyet, természeti értéket és kulturális örökséget ismerhettünk meg. Emellett új barátságokat kötöttünk, sok közös élményt szereztünk, és megtapasztalhattuk, milyen sok közös érték kapcsolja össze a határon innen és túl élő magyarokat. A **Határtalanul** program számunkra nemcsak egy tanulmányi kirándulás volt, hanem egy olyan élmény, amelyre még sok év múlva is örömmel fogunk visszaemlékezni.*